

## 26 IULIE : PRĂZNUIREA SFÂNTULUI CUVIOS IOANICHIE CEL NOU DE LA MUSCEL

Ca o floare de primăvară s-a deschis peștera din Valea Chiliilor ca să dea rodul înmiresmat al moaștelor tale, Sfinte Cuvioase Ioanichie. Pentru aceea mulțumim lui Dumnezeu pentru darul dobândit, iar ție îți cântăm: Bucură-te, Părinte Cuvioase, podoaba sihaștrilor și tămăduitorul bolnavilor!

*(Condacul Sfântului Ioanichie , Glas 8)*

Acest Cuvios plăcut lui Dumnezeu s-a născut din părinți evlavioși, trăitori în ținutul Muscelului. Din fragedă tinerețe, ascultând chemarea lui Hristos, s-a despărțit de toate plăcerile și ispitele lumii deșarte și s-a retras în Mănăstirea Cetățuia, Negru-Vodă, de pe valea Dâmboviței, unde s-a călugărit și a deprins, de la părinții îmbunătățiți ai așezământului, primele reguli ale vieții ascetice. A cunoscut pe mulți dintre sihaștrii care locuiau în vremea aceea în jurul mănăstirii. Datorită numărului mare de pustnici, una din văile ce înconjoară mănăstirea, era numită, Valea Chiliilor așa cum și astăzi păstrează această denumire.

A fost un sfătuitor al Voievodului Mihai Viteazul care după bătălia de la Călugăreni a poposit 3 luni în Cetățuia lui Negru Vodă.

Minunatul Ioanichie, după ce a deprins modul de viață al călugărilor iscusiți, luând binecuvântare, s-a retras într-una din peșterile Muntelui Negru-Vodă, unde s-a nevoit aproape 40 de ani.



Sfântul Cuv. Ioanichie cel Nou de la Muscel, icoană

În timpul nevoinței sale în peștera de lângă mănăstirea actuală, era cautat pentru sfat de Voievodul Matei Basarab, de boierii și de curtenii acestuia.

Petrecând multă vreme în rugăciune și aspră nevoiță, Dumnezeu i-a descoperit multe din tainele Sale, care l-au întărit să rabde toate ispitele războiului nevăzut. Cunoscându-și dinainte sfârșitul, minunatul părinte Ioanichie, și-a încrustat anul trecerii la cele veșnice— 1638 pe peretele peșterii sale, apoi culcându-se pe patul de piatră și-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Un murmur de rugăciune a umplut muntele, în ziua de 26 iulie 1638, când cuviosul a adormit întru Domnul. Din rânduială dumnezeiască, moaștele lui s-au aflat în anul 1944 de către egumenul schitului Pimen Barbieru și de monahul Isidor, care observând grota suspendată pe munte, s-au coborât pe o frânghie și astfel au descoperit pe Cuviosul. În timpul comunismului s-a dat dispoziție să fie îngropate moaștele Sfântului în cimitirul mănăstirii. După 1990 Biserica recăpătând libertatea de a-și manifesta misiunea în rândul credincioșilor, starețul reînființatei mănăstiri Cetățuia Negru Vodă, împreună cu

tot soborul, au redescoperit moaștele Sfântului Ioanichie Schimonahul și le-a reșezat spre închinarea credincioșilor în biserica mare a mănăstirii. Astăzi ne putem închina la acest odor din Valea Chiliilor, din care ies mulțime de minuni, unele consemnate de viețuitorii mănăstirii, dând slavă lui Dumnezeu pentru toate.

În ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din zilele de 18-19 iunie 2009 s-a aprobat canonizarea Cuviosului Ioanichie cel Nou de la Muscel (Argeș), cu ziua de prăznuire la 26 iulie.

Sfântul Cuvios Ioanichie este considerat un sfânt ocrotitor al familiilor și un mijlocitor al aceluia ce vor a avea copii.

Din multele minuni săvârșite de Sfântul Ioanichie amintim de tămăduirea minunată a unui copil bolnav de leucemie, a unor suferinzi de cancer, deschiderea graiului unor copii, redarea liniștii și alungarea vrajbei din casele aceluia ce ajunseseră la divorț precum și mijlocirea în rugăciune a celor ce mult și-au dorit a avea prunci însă chiar medicii au fost neputincioși la cererea lor, dar să nu se uite că: “ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu”.

*(Viețile Sfinților Români)*